

CURIERUL MISSIONAR

„CÂT DE FRUMOASE SUNT PICIOARELE

CELOR CE BINEVEȘTEȘC CELE BUNE!”

Anul XV.

CELOR CE BINEVEȘTEȘC PACE.

No. 5.

CUPRINS:

Ziua Topitorului

Aducerea bijuteriilor în
lucrarea Domnului

Mișcarea Adventă o
mișcare progresivă

Nouii misionari pleacă

Săptămâna de Abnegație

Ce vom face?

Zile de bucurie

O mare chemare

Studii din cartea lui
Daniel

Să sprijinim pe predi-
catorii noștri

Să venim cu toții!

Conferințele Anuale

Diverse.

Sabatul dela 4 Mai, 1935

1. Cântare și rugăciune de deschidere.
2. Cor.
3. Lectură: „Aducerea bijuteriilor pentru lucrarea Domnului“.
4. Cuvântare: Ca material ajutător vezi articolul: „Mișcarea adventă o mișcare progresivă“.
5. Poezie (în sensul acesta).
6. Lectură: „Nouii misionari...“
7. Apel de jertfă — strângerea darurilor.
8. Rugăciune.
9. Cântare și rugăciune de închidere.
10. Cor.

Săptămâna de Abnegație

dela 25 Mai — 1 Iunie, 1935

Sabat 25 Mai

1. Cântare și rugăciune.
2. Cor.
3. Lectură: „Săptămâna de Abnegație“.
4. Rugăciuni speciale pentru primirea spiritului de sacrificiu și pentru lucrarea mondială misionară a lui Dumnezeu.
5. Cuvântare: „Ce vom face?“
6. Apel către membri să ia parte la Săptămâna de Abnegație și să aducă darul lor de abnegație în Sabatul viitor.
8. Cântare și rugăciune.
8. Cor.

Sabat 1 Iunie

1. Cântare și rugăciune de deschidere.
2. Cor.
3. Lectură: „Zilele de bucurie“.
4. Cuvântare: „O mare chemare“.
5. Strângerea darurilor (în care timp se va cânta o cântare specială).
6. Rugăciuni de consacrare și mulțumire.
7. Cântare și rugăciune de închidere.
8. Cor.

Aducerea bijuteriilor în lucrarea Domnului

Titlul de sus va atrage în mod involuntar atențiunea iubiților noștri frați și surori, fiindcă până în prezent n'am mai făcut un asemenea lucru în Diviziunea noastră. Dar în trecut au fost întotdeauna frați și surori, cari ici și colo, fără invitație specială, adică din propria lor inițiativă, au adus astfel de daruri.

Având în vedere evenimentele din prezent ce au loc în toate domeniile, evenimente de o însemnătate mondială și cari ne servesc nouă ca popor al lui Dumnezeu drept semne despre venirea în curând a lui Hristos, și luând în considerație greaua situație financiară actuală cu privire la marile probleme misionare din lucrarea lui Dumnezeu, cari ne stau în față în acest an, Comitetul plin al Uniunii noastre a luat în ultima sa ședință hotărîrea ca în Sabatul dela 4 Mai 1935, prin aducerea bijuteriilor și a altor lucruri de preț, printr'o singură predare a bijuteriilor în sensul textului din Exod 35, 22, să dea o deosebită ocazie fraților și surorilor noastre pentru a aduce în felul acesta un ajutor deosebit lucrării de vestire cu înțeleală a Evangheliei. La hotărîrea aceasta am ajuns ținând seamă că mulți dintre frații și surorile noastre sunt încă în posesia a felurite bijuterii, pe cari, fără a simți vreo lipsă le-ar putea preda misiunii în favoarea lucrării sus amintite, lucru ce l-ar face bucuros, dacă li s'ar aminti marea binecuvântare ce se revarsă în chipul acesta asupra lucrării lui Dumnezeu. Astfel de bijuterii se găsesc poate în vreo cutie, sau sertar, bijuterii moștenite sau păstrate spre amintire, cercei, inele de amintire, brățări și alte lucruri asemănătoare cari erau purtate odată, când eram încă neconvertiți, ori alte podoabe și obiecte de valoare.

La această enunțare ne amintim de strângerea asemănătoare, pe care Moise, în timpul său, o săvârșise nu mult după ieșirea din Egipt, după orânduirea divină, în poporul Izrail. În Exod 25, 1—8 se spune: „Domnul a vorbit lui Moise, și a zis: Vorbește copiilor lui Izrail: Să-Mi aducă un dar; să-l primiți pentru Mine dela *orice om*, care-l va da cu tragere de inimă.

Să-Mi facă un locaș sfânt, și Eu voi locui în mijlocul lor“. În Exod 35, 21. 22 ni se arată, cum toți erau gata să pună la dispoziția lucrării cortului întâlnirii toate podoabele aduse din Egipt: „Toți cei cu tragere de inimă și bunăvoință au venit și au adus un prinos Domnului pentru lucrarea cortului întâlnirii, pentru toată slujba lui, și pentru veșmintele sfinte. Au venit îndată bărbații și femeile, toți cei cu tragere de inimă, și au adus belciuge de nas, inele, cercei, brățări, salbe, și tot felul de lucruri de aur“.

Dărnicia poporului luase o astfel de întindere, încât potrivit capitolului 36, 6. 7 s'a putut înceta cu această strângere. Izrail adusesese aceste podoabe din Egipt. Nu erau să plece cu mâini goale din acea țară, unde într'un timp atât de îndelungat, au trebuit să muncească atât de greu și să lucreze de clacă. Dar evident, Dumnezeu avea o altă țintă în ochii Săi cu aceste lucruri. Mai târziu, după ce au părăsit Egiptul, iar noi „lumea“, erau să fie folosite pentru ridicarea cortului întâlnirii și pentru vestirea împărăției lui Dumnezeu. Din istoria lui Izrail știm, că deseori ei își legau inima de astfel de bogății depărtându-se astfel de Dumnezeu. De aceea și aceste îndemnuri, pe cari Dumnezeu a trebuit să le dea din când în când poporului Său. Și „vișelul de aur“ precum și închinarea greșită la zei, pe care o introduse Izrail cu aceste podoabe scurt timp înaintea străngerii pentru ridicarea cortului întâlnirii, au în această legătură cu consecințele lor tragice, o însemnătate deosebită.

Moise avea nevoie de aceste mijloace pentru ridicarea cortului întâlnirii. Poporul advent este chemat prin providența lui Dumnezeu, să creeze în toată lumea „locuri de adorațiune“ spre onoarea lui Dumnezeu, și să ridice împărăția lui Dumnezeu. În curând lucrarea va fi terminată. Atunci aceste obiecte nu vor mai avea nicio valoare. Astăzi însă bijuteriile pot fi folosite încă spre marea binecuvântare a misiunii.

nii aducând multora mântuirea. Cercetați deci cu cea mai mare atenție toate sertarele și dulapurile căutând asemenea obiecte, unde sunt poate uitate, și aduceți-le în Sabatul dela 4 Mai, pentru a le consacra lucrării lui Dumnezeu.

Comitetul Uniunii Române

Mișcarea Adventă o mișcare progresivă

Comitetul plin al Diviziunii Europene de Sud, care a avut loc dela 13—20 Decembrie 1934 în Gland, Elveția, s'a ocupat cu multe probleme misionare, pe cari ni le va aduce anul 1935. Această adunare importantă avea un caracter deosebit de celalalte din anii de criză 1931, 1932 și 1933. Toți eram cuprinși de impresia că, noi ca conducători responsabili ai poporului advent din Diviziunea Europeană de Sud, în fața multelor uși deschise (Apoc. 3, 8) pe care ni le-a pregătit Domnul prefuturului în toate câmpurile misionare, nu trebuie să avem inimi timide și descurajate, ci având încredere în puterea dumnezească și încredere în sacrificiul poporului nostru, trebuie să chibzuim planuri corespunzătoare pentru anul 1935. Altminterea ajungem a fi niște conducători cari lucrează împotriva activității Spiritului Sfânt și scapă ocaziile, pentru cari nu putem lua răspunderea asupra noastră. Alte societăți misionare, în mare parte silite de criză, au trebuit să părăsească stațiunile misionare, și unele dintre ele au rugat misiunea noastră a le lua în primire. Până în prezent Dumnezeu ne-a ajutat să menținem avant-posturile noastre; înaintând chiar, și cucerind ținuturi noi. Mișcarea adventă nu este o mișcare care să dea înapoi ci de prosperare. Bunul Dumnezeu să ne ajute, să fim asemenea lui Ghedeon, plini de curaj și consacrați lui Dumnezeu, pătrunși de adevăratul spirit al sacrificiului, care este necesar pentru terminarea glorioasei lucrării a lui Dumnezeu, pentru ca să nu se adreseze și nouă cuvintele: „Cine este fricos și se teme, să se întoarcă“.

Dându-ne seama de marea răspundere față de Dumnezeu și având în vedere nevoile urgente ale lucrării Sale, cu ocazia acestui Comitet anual s'a luat ferma hotărîre, sprijinită pe un mare venit din zecimi și daruri sporit cu 10% în anul 1935, față de anul 1934, ca nu numai să se ridice cu puțin acordările în general, ci să se trimeată și cinci sau șase misionari în câmpurile noastre depărtate: Camerun, Madagascar și Mauriciu.

Dumnezeu ne pregătește calea

Între cei cinci sau șase misionari mai sus amintiți, este cuprinsă și o familie misionară pentru un ținut nou și neumblat, insulele Capului Verde, unde până în prezent n'a fost niciun lucrător, dar unde prin providența lui Dumnezeu s'a pregătit un interes viu, pe care nu-l putem lăsa să fie înnăbușit. Și acest ținut insular trebuie, în înțeles spiritual, să-l luăm în stăpânire. Domnul, care are „tactica“ Sa proprie, ne-a pregătit calea, și Spiritul Său ne îndeamnă s'o urmăm.

În câmpul nostru misionar din Camerun trebuie la fel să înaintăm, căci cârmuirea de acolo a oferit conducerii noastre misionare un ținut nou, plin de promisiuni, ținut care încă n'a fost lucrat de nicio altă societate misionară. Fără îndoială veți fi și voi de părerea noastră, că această ocazie nu trebuie scăpată. Dacă Dumnezeu în mod atât de minunat ne vine în ajutor deschizându-ne ținuturi noi, nu îndrăznim a ne da la o parte. Nimeni dintre noi nu vrea să facă aceasta, și de sigur nimeni dintre iubiții noștri frați și surori de nicăieri. Dar aceasta cere trimiterea uneia sau a două perechi de tineri misionari în plus în ținutul acela tropic și atât de primejdios. Noi vom trebui să sacrificăm din nou oameni consacrați lui Dumnezeu precum și mijloace.

De aceea facem acest apel urgent pentru predarea bijuteriilor, lucru ce va aduce o mare binecuvântare lucrării lui Dumnezeu pentru mântuirea sufletelor. În momentul acesta toate lucrurile de felul celor amintite mai sus stau în cea mai mare parte fără a fi folosite, numai ca o comoară moartă. Bijuteriile sunt luate în primire de către fiecare casierie a Conferinței, și preschimbate în bani cu prețuri cât se poate mai bune. Venitul, împreună cu celalalte daruri misionare se predă și se raportează Uniunii ca „VENIT-BIJUTERII“ în favoarea lucrării lui Dumnezeu.

Cine vrea să ajute „bucuros și cu tragere de inimă“? Cine vrea să renunțe cu inima veselă la câteva bijuterii spre înaintarea împărăției lui Dumnezeu?

Fr. Brenwald

Nouii misionari pleacă

După cum s'a făcut cunoscut, Comitetul Diviziunii a hotărît nu de mult, să trimeată din nou vreo șase familii misionare în câmpurile misionare depărtate. Astfel în ziua de 28 Martie, fr. Villeneuve din Elveția și soția sa s'au îmbarcat pe vaporul Mareșalul Joffre din Marsilia spre Madagascar; fr. Guenin, care fusese

profesor la școala noastră din Collonges, îi va urma după câteva săptămâni. În ziua de 9 Aprilie, sora Cachemaile din Franța a plecat în Camerun, unde va veni după câteva săptămâni și fr. P. Bénézech cu familia sa. Prin urmare puteți vedea că realizăm „planurile noastre de înaintare“. Să nu uităm pe iubiții noștri misionari, cari au urmat chemării divine și cu riscul vieții lor, departe de patrie, propovăduiesc scumpa solie de mântuire într'o climă nesănătoasă. Nu putem să-i urmăm; dar putem să-i facem să simtă prin rugăciunile și darurile noastre că ne gândim la ei și luăm parte la devotamentul lor deplin.

Ajutați-ne să ne ajungem ținta propusă a unei creșteri de 10% a darurilor noastre misionare în anul 1935, ca să nu fim siliți, a retrage misionari din cauza lipsei de mijloace. La scrierea acestui articol scurt am avut înaintea

mea rapoartele financiare pentru lunile Ianuarie și Martie. Unele câmpuri au ajuns din fericeală această sporire, ba au întrecut-o; altele însă n'au îndeplinit speranțele noastre pe deplin, și au rămas parțial chiar în urmă față de aceeași perioadă din anul trecut. Astfel suntem puțin îngrijorați, însă nu descurajați. Sunt numai câțiva nori cari în treacăt caută să ne intimideze. Și astăzi Domnul ne strigă: „Nu vă temeți!“ De aceea avem ferma încredere, că Duhul Său ne va pregăti pentru un devotament și mai mare.

Nu uitați, că rezultatul acestui dar extraordinar va contribui la sporirea de 10%, de care am ținut cont în bugetul nostru. Cine dorește să ajute cu bucurie? Cine este gata, dacă este în stare, să consacre Domnului pentru sprijinirea, încurajarea și terminarea lucrării un astfel de dar?

Săptămâna de Abnegație

Ultima solie a lui Dumnezeu este dusă cu iuteală până în colțurile cele mai îndepărtate ale pământului. Misionarii acestei mari mișcări trimet rapoarte minunate cu privire la înaintări în ținuturi noi în toate părțile pământului. Niciodată nu a fost un câștig în membri atât de minunat ca în cursul celor patru ani din urmă, ani, când întreaga lume a trecut printr'o criză ce nu-și găsește asemănare în istoria lumii. Și totuși în cursul acestor patru ani de strâmtorare numărul membrilor noștri a crescut cu 84.596. Această creștere este egală cu numărul membrilor Bisericii noastre în 1908. În timpul acestor ani de strâmtorare, criză și nesiguranță financiară am simțit că datorita noastră este de face o sforțare puternică pentru a menține ce avem. Am simțit că nu ne putem retrage, dar că prin credință trebuie să susținem și să păstrăm aceea ce Dumnezeu în bunătatea Sa ne-a pus în mâinile noastre. Laudă fie lui Dumnezeu că nu a avut loc nicio retragere în timpul acestor ani plini de încercări, când alte denominațiuni protestante au închis un număr de stațiuni misionare. Dimpotrivă însă, lucrarea, reprezentată prin îngerul care zboară prin mijlocul cerului, credincioasă simbolului ei, a înaintat câștigând noi biruințe și aducând multe mii de suflete în staulul lui Hristos.

Astăzi se aude prin întreagă această mișcare o puternică chemare la înaintare. Această chemare de înaintare se aude de-a-lungul întregii linii, începând dela Conferința Generală

și ecoul ei răsună prin fiecare ținut de pe fața pământului. În cursul anului 1933 noi am început lucrarea în douăzeci de țări și câmpuri insulare și nouăsprezece limbi noi au fost adăugate. Astăzi privim la cele ce s'au săvârșit și facem planuri pentru lucrări mai mari. Dumnezeu conduce pe poporul acesta tot înainte.

Această puternică chemare la înaintare își găsește un răspuns favorabil din partea jumătății de milion de păzitori ai Sabatului, a căror inimi sunt pătrunse de nădejdea adventă, în timp ce în lume inimile oamenilor slăbesc de teamă față de lucrurile pe cari le văd venind asupra pământului. Multe uși s'au deschis larg chiar în acești ani de strâmtorare, și astăzi câmpurile noastre misionare cer noi misionari. Lucrul acesta se adevărește în propria noastră Diviziune, și în cursul acestui an noi trimetem cinci misionari noi. Unii chiar au și plecat.

Acest program de înaintare însă cere o creștere a darurilor și a sacrificiilor. El înseamnă mai multă abnegație și jertfire. Oare se va da în lături poporul lui Dumnezeu dela aceasta? Niciodată! Noi trebuie să rugăm pe Dumnezeu să reverse Spiritul Său asupra Bisericii Sale ca niciodată mai înainte, și lucrul acesta ne va conduce a fi mai darnici, și mai plini de spiritul de abnegație și sacrificiu. Lucrările misionare din țară nu vor suferi dacă vom lua aminte la chemările urgente venite din ținuturile păgâne și vom sacrifica în favoarea câmpurilor misionare. Dimpotrivă, noi am fost asigurați

prin Spiritul profetiei că aceasta va însemna o mai mare prosperitate a lucrării în câmpurile din țară. Noi cetim: „Lucrarea misionară din țară va înainta și mai mult în fiecare direcție atunci când este manifestat un spirit de dărnicie, abnegație și sacrificiu de sine pentru prosperitatea misiunilor externe; căci prosperitatea lucrării din țară depinde în mare măsură, cu ajutorul lui Dumnezeu, de influența ce se resfrânge în urma lucrării de evanghelizare săvârșită în ținuturi îndepărtate. Prin lucrarea cu stăruință în vederea împlinirii nevoilor cauzei lui Dumnezeu noi ne aducem sufletele în contact cu Izvorul oricărei puteri“. — „Mărturie“, Vol. VI, pag. 27.

Lucrătorii noștri în trecut au dăruit în timpul Săptămânii de Abnegație salariul lor de pe o săptămână pentru cauza misiunilor, și un mare număr de frați și surori laici s'au alăturat cu bucurie în acest sacrificiu de a da venitul de pe o săptămână. Alții au dat sume cu mult mai mari, în timp ce alții, cu o situație nu așa bună, au dat sume cari prin ele înșile erau mici, dar cari totuși reprezentau un sacrificiu tot atât de mare. Pentru a împlini programul nostru misionar în Diviziunea noastră în cursul anului 1935, noi am fost nevoiți să votăm o creștere a darurilor noastre cu 10%. De aceea trebuie ca să chibzuim cu ajutorul Domnului ca în Săptămână de Abnegație a acestui an să nu dăm înapoi, ci să înaintăm aducând un dar care să reprezinte un adevărat sacrificiu în fața lui Dumnezeu.

„Hristos S'a dat pe Sine însuși“. Bogații lumii acesteia de multe ori își asvârlă milioanele, atunci când sunt pe pragul morții. Dar Isus S'a dat pe Sine în timpul vieții Sale, și apoi pe Golgota El Și-a dat ultima picătură de sânge. Inainte de a veni pe acest pământ „El S'a golit pe Sine“ și astfel dădu totul.

Hristos dorește să ne umple cu Spiritul Său de iubire și sacrificiu. Apostolul Pavel era plin cu această iubire pentru suflete, iubire care îi făcu inima largă și îl conduse să jertfească totul pentru lucrarea lui Hristos. Despre această sarcină față de suflete el mărturisește: „Căci aproape să doresc să fiu eu însumi anatema, despărțit de Hristos, pentru frații mei, rudele mele trupești“. Rom. 9, 3. Din pricina acestei iubiri față de suflete el era gata pentru orice sacrificiu. Mai cetim: „Eu sunt gata nu numai să fiu legat, dar chiar să și mor în Ierusalim pentru numele Domnului Isus“. Fapte 21, 13.

În cele din urmă acest bătrân apostol a fost închis într-o temniță din Roma. Aci el era „gata“ pentru ultimul mare sacrificiu. În scrisoarea sa de adio adresată lui Timotei el spune: „Căci eu sunt gata să fiu turnat ca o jertfă de băntură și clipa plecării mele este aproape“. 2 Tim. 4, 6. Deși se găsea în această celulă rece de temniță, totuși el privea asupra trecutului

său și nu era rușinat de el. Vieța sa din trecut era plină de multe sacrificii pentru cauza lui Hristos, și el putea spune: „M'am luptat lupta cea bună, mi-am isprăvit alergarea, am păzit credința“. 2 Tim. 4, 7. Apoi el privi în viitor și în spirit văzu ziua răsplătirii. Aceasta este ziua încoronării tuturor celor mântuiți. Având nădejdea adventă care-l sprijinea în această oră de prigonire, el putea scrie aceste cuvinte: „De acum mă așteaptă cununa neprihănirii, pe care mi-o va da, în ziua aceea, Domnul, Judecătorul cel drept. Și nu numai mie, ci și tuturor celor ce vor fi iubit venirea Lui“. 2 Tim. 4, 8.

Într-o zi sau alta fiecare copil al lui Dumnezeu ce acum trăește pe pământ își va sfârși lucrarea sa pentru Dumnezeu. Căci taina lui Dumnezeu va fi terminată, și lucrarea Evangheliei va fi încheiată. Fie ca în acea zi să primim înapoi ca și apostolul Pavel asupra vieții sale de sacrificiu în vederea lucrării de câștigare de suflete, și apoi să primim înaintea având cu tărie în inimile noastre nădejdea adventă, care să ne susțină în vremea de strămtorare și până la ziua când Hristos va reveni aducând câte o cunună a mării pentru fiecare credincios care a urmat pe Hristos în sacrificiu și a păzit credința.

D. N. Wall

Ce vom face?

Din nou se prezintă ocazia de a atrage atenția lucrătorilor și membrilor noștri din Diviziunea Europeană de Sud asupra faptului că o nouă Săptămână de Sacrificiu se apropie. Data fixată pentru acest scop este 26 Mai până la 1 Iunie.

De teamă ca să nu fie socotiți ca interesați, conducătorii lucrării lui Dumnezeu de multe ori nu au scris și nici nu au vorbit despre Săptămâna de Abnegație, campanii, zecime, daruri, etc., dar ei nu pot să tacă față de aceste lucruri fără ca prin această atitudine a lor să se dovedească a fi necredincioși față de adevărul pe care Dumnezeu l-a încredințat lor prin Biserica Sa. Atât Dumnezeu cât și Comunitatea Sa așteaptă ca conducătorii să chibzuească și să facă planuri pentru finanțarea marelui însărcinări de a duce Solia Ingerului al Treilea în toată lumea. De aceea, eu nu pot ca în calitate de serv al Domnului, să fac altceva decât să informez pe poporul nostru mereu și mereu despre nevoile lucrării lui Dumnezeu și să apelez la ei să se alature nouă în sacrificiu și în întâmpinarea acestor nevoi, — nevoi cari cresc tot mai mult pe măsură ce ne apropiem de timpul sfârșitului. Deseori inima îmi este mișcată și ochii mi se umplu de lacrimi când văd

nevoile urgente din multele părți ale întinsului nostru câmp ca Diviziune. De departe cât și de aproape ne vin apeluri mișcătoare pentru mai mulți lucrători.

Ascultători unei convingeri adânci și solemne că Dumnezeu așteaptă dela noi ca să răspundem la unele din aceste chemări, Comitetul Diviziunii noastre a votat ca în anul acesta să se trimeată un număr de noi misionari, și de asemenea ca să apeleze la toate câmpurile noastre, atât din țară cât și din câmpurile misionare, spre a da și mai mare tărie lucrării de evanghelizare. Dar aducerea la îndeplinire a acestui program cere sacrificii mai mari. Spre a face față bugetului votat de Comitet, noi trebuie să avem în toate fondurile noastre misionare o creștere de zece la sută peste ceea ce a fost în anul trecut. Aceasta înseamnă că Săptămâna de Abnegație trebuie să aducă cel puțin cu zece la sută mai mult decât în anul 1934. Dacă lucrul acesta trebuie săvârșit, atunci se cere un mai mare sacrificiu decât în anul trecut.

Lucrătorii din Conferințele noastre, din câmpurile misionare și din instituțiile noastre sunt invitați a da salariul întreg de pe o săptămână, și toți frații și surorile noastre sunt de asemenea invitați a aduce câte un dar în Sabatul dela 1 Iunie, care să reprezinte un adevărat sacrificiu pentru Domnul. În numele binecuvântatului nostru Mântuitor, care Și-a dat viața pentru noi, și având în vedere sufletele cari pier, îndemn pe lucrători și membri laici să se alăture din toată inima și cu toată bucuria la acest dar de sacrificiu. Dacă am ști că aceasta ar fi ultima Săptămână de Abnegație la care luăm parte, nu am face efortări mai mari decât de obicei pentru a aduce un dar mai mare Domnului? Iubiții mei frați și surori, să ne aducem darul nostru în acest spirit, amintindu-ne că pentru mulți dintre noi se prea poate ca aceasta să fie ultima Săptămână de Abnegație la care suntem chemați să mai luăm parte.

A. V. Olson

Zile de bucurie

Dintre toate datele calendarului nostru, eu gândesc că niciuna nu este mai mult și mai bucurios așteptată decât aceea a Săptămânii de Abnegație. La sfârșitul acestei săptămâni, frații și surorile cari au Fericita Nădejde și cari se găsesc răspândiți în lumea întreagă vor aduce darurile lor de sacrificiu pentru misiuni.

Toate zilele de dăruire sunt frumoase. Ne bucurăm în aceste zile. Noi știm destul de bine că dăruirea este legea împărăției cerului și le-

gea fiecărei inimi care este legată de această împărăție.

Dar Săptămâna de Abnegație, într'un fel sau altul, lucrează asupra inimii într'un chip deosebit. Pe întreg pământul ea pune bărbați, femei și copii să se gândească în ce chip pot să adune de ici și de colo câte ceva pentru lucrarea lui Hristos, inima arzându-le de bucurie când efortul făcut înseamnă cu adevărat un sacrificiu. Această Săptămână de Abnegație ne aduce mai aproape de Acela care a făcut cel mai mare sacrificiu pentru noi. Prin acest sacrificiu noi avem darul vieții veșnice. În același spirit de sacrificiu, noi adresăm solia vieții veșnice sufletelor de pretutindeni.

Nu ca o poruncă obligatorie, ci de bună voie lucrătorii noștri sunt invitați ca în această săptămână să dea înapoi lui Dumnezeu salariul lor de pe o săptămână. La sfârșitul unui an de sacrificii, pentru familiile multor lucrători și iubiți membri, aceasta înseamnă cu adevărat aducerea unei jertfe, dar mii vor face lucrul acesta cu o mare bucurie în suflet. Noi invităm pe miile de frați și surori să se alăture lucrătorilor în această consacrare a venitului de pe o săptămână.

În anul acesta am văzut lucruri minunate în această lume. Noi am văzut ploaia târzie căzând în abundență ici și colo, și oriunde cade, Cerul se așteaptă cu siguranță ca noi să intrăm și să strângem recolta ce a crescut.

Rugați-vă pentru câmpuri. Vorbiți despre ele în fiecare Comunitate și în fiecare cămin. Nimeni nu poate spune altuia cum să facă sacrificiul, dar Hristos care a sacrificat totul pentru noi, ne va face cunoscut calea în anul acesta.

W. A. Spicer

O mare chemare

Anul 1934 a adus Conferința Generală față în față cu două situații foarte diferite, și foarte grele, însă strâns unite.

Niciodată mai înainte poporul lui Dumnezeu din această lume întinsă nu a adresat atât de multe cereri de ajutor. În fiecare parte a globului numărul aderenților noștri crește cu așa mare iuteală încât în multe locuri suntem nevoiți să depunem cele mai mari efortări spre a da acestei creșteri măsura ajutorului spiritual astfel ca imediat toate nevoile lor să fie satisfăcute.

Multe mii dintre acești noi convertiți la adevăr vin din cel mai mare întuneric spiritual. Ei trebuie să fie instruiți, nu numai în teoria adevărului, dar aproape în fiecare lucru pe care trebuie să-l cunoască ființele civilizate. În orice loc noi convertiți trebuie să aibă acea călăuză

spirituală și instrucțiune care îi va pregăti nu numai pentru venirea Domnului, dar care să-i facă de asemenea factori ajutători ai acestei mișcări la care se adaugă într'un număr așa de mare. În acest timp de foarte mare succes în câștigare de suflete noi cu adevărat ar trebui să ne temem ca nu cumva pe acei pe cari i-am adus la cunoașterea adevărului să-i lăsăm fără dezvoltare în har și viață spirituală.

Acești oameni, câștigați pentru adevăr din căile lor păgânești, și în unele cazuri din starea de sălbăticie, trebuie să aibă școli, învățători, case de rugăciune, dispensarii și spitale, misionari, și tot ajutorul necesar pentru îngrijirea lor deplină în ale credinței. Pe aceștia, trebuie să o recunoaștem, nu suntem acum în stare să-i ajutăm cu nimic potrivit cu măsura cererilor actuale.

Am fost de curând într'un loc, la una dintre misiunile noastre din junglă, unde erau adunate peste 6.000 de suflete spre a studia solia. Un mare număr dintre aceștia au primit adevărul acum de curând. Răutatea vieții lor de junglă este un lucru de domeniul trecutului pentru ei. Răvna acestei mari adunări de a primi lumină și viață prin această solie, era într'adevăr mișcătoare. Totuși această vastă lucrare este în întregime lăsată pe seama unui tânăr bărbat, cu soția sa și câțiva învățători băștinași, și cu un buget insuficient pentru a corespunde nevoilor unei astfel de minunate lucrări și ocazii. Aceasta este numai una singură din zecile de astfel de cazuri cari s'au ivit în ultimii câțiva ani, și acum avem o mare nevoie de ajutor dela Dumnezeu pentru aceste scumpe suflete cari vin la noi în așa de multe locuri.

Această situație a devenit grea într'un timp când trecem printr'o mare criză financiară. Nimic altceva decât binecuvântarea lui Dumnezeu revărsată asupra noastră, și credincioșia membrilor noștri a putut să păstreze lucrarea noastră intactă în toată lumea în timpul acestor ani. Este cu adevărat peste puterea noastră de înțelegere că, cu milioane de dolari mai puțin, lucrarea noastră n'a fost numai sprijinită pretutindeni, dar chiar extinsă în mod minunat în multe locuri. Numărul membrilor noștri a crescut, situația noastră ca o denomi-națiune misionară este bine dovedită, și prestigiul nostru față de guverne și popoare devine din ce în ce mai mulțumitor.

Dar cu toate acestea, anul 1935 este un an de mare primejdie pentru misiunile noastre externe. Nu ne este cu puțință a da misionarilor noștri mai puțin bani fără ca să părăsim vreo lucrare însemnată.

Nu putem să ținem veniturile misiunilor noastre pe lângă ceea ce am făcut deja, fără a sfârâma rândurile noastre în mod foarte se-

rios, și fără a refuza de a urma conducerea învederată a Domnului în noile ocazii.

Când cuget la lucrul acesta, inima mea se întoarce către membrii denomi-națiunii noastre în această Săptămână de Abnegație. Frați și surori, dacă am putea strânge o mare sumă în plus în darurile noastre din Săptămâna de Abnegație din anul acesta, atunci acesta va fi mijlocul, sub binecuvântarea lui Dumnezeu, de a ajuta pe misionarii noștri să rămână unde Domnul i-a pus, și să continue minunata lucrare pe care o săvârșesc. Niciodată mai înainte nu am avut o astfel de oră plină de posibilități pentru câștigarea de suflete. Dumnezeu să ne ajute în eforturile noastre de a găsi mijlocul spre a face să înainteze lucrarea noastră într'o vreme ca aceasta!

Din toată inima mulțumim fraților noștri pentru toate serviciile lor sincere din acești ani în cari au avut atât de mult de îndurat; și solicitând creșterea eforturilor lor tocmai acum în această Săptămână de Abnegație, o facem cu credința că binecuvântarea Domnului va fi cu ei din belșug. Viitorul lumea îl vede mohorât și îngrozitor de nesigur, dar pentru acest popor care privește și lucrează pentru venirea Mântuitorului nostru, este clar și sigur.

De aceea oare, cu credință în Dumnezeu și cu hotărâre nu vom face noi tot ce putem pentru cauza Sa prin darurile din Săptămâna de Abnegație, și să dăm ajutorul cel atât de urgent cerut de misionarii noștri? Nu vom implora noi, de asemenea, pe Domnul săcerisului să lucreze cu noi în acest efort, pentru ca nevoile financiare ale lucrării să fie satisfăcute, și sufletele pe cari le aduce la noi într'un mod așa de abundent să poată fi hrănite în adevăr spre lauda și slava Sa?

OBSERVAȚIE

Rugăm ca aliniatul 4 dela pag. 13 din „Vestile Misionare“ din trim. I, 1935, să se citească astfel:

Puterea lor de a da este mică; dar aceasta nu-i împiedică de a da. Dacă ați putea fi de față în unele din școlile noastre de Sabat, dimineața, ați putea vedea o variată colecție de daruri, cuprinzând între alte lucruri, banane, fistic, ouă, fasole, rădăcini de cassava, făină, pui, capre, și chiar *lăcuste* (pregătite pentru mâncare). Socotirea și aranjarea unor astfel de daruri în natură, prezintă unele probleme cari ar fi defavorabile pentru ținta școlii de Sabat. Dar ceea ce lipsește acestor oameni în cele bănești, este înlocuit prin mărturisire personală. Cea mai mare bucurie a lor este să mărturisească pe Mântuitorul care a făcut așa de mult pentru ei.

...

Greșeala survenită se datorează faptului că în englezește cuvântul care înseamnă lăcustă se deosebește foarte puțin de cel care înseamnă roșcovă, și în graba traducerii nu s'a observat această mică deosebire, și deci în loc să se traducă *lăcustă* s'a tradus *roșcovă*.

Redacția

Studii din cartea lui Daniel

Inercarea credinței

Dovada supremă a iubirii față de Dumnezeu și a credincioșiei față de împărăția Sa este ascultarea de legea Sa, cu orice preț. Mântuitorul spuse ucenicilor Săi: „Dacă păziți poruncile Mele, veți rămânea în dragostea Mea, după cum și Eu am păzit poruncile Tatălui Meu, și rămân în dragostea Lui“. Ioan 15, 10. Și ecoul acestei enunțări a credincioșiei față de legea cerului este repetat de către apostolul iubit, Ioan, cu mulți ani mai târziu: „Căci dragostea lui Dumnezeu stă în păzirea poruncilor Lui“. 1 Ioan 5, 3. Același apostol pe insula Patmos spune ca aprobare despre biserică: „Și nu și-au iubit vieța chiar până la moarte“. Apoc. 12, 11.

Multe rapoarte de vieți nobile și eroice în ce privește credincioșia față de principiile legii divine au fost înscrise pe paginile Sfințelor Scripturi. Să ne gândim la Iosif în Egipt, care pentru păstrarea curăției a stat cu țările în față închisorii sau a unei posibile morți; să cugetăm la vieța demnă de admirat a lui David, care nu consimți să ucidă pe unsul lui Dumnezeu, deși acela fusese lepădat, ci rămase ca fugăr din fața regelui Saul; să ne amintim de curajul profetului care se duse la curtea lui Ahab și vesti solia lui Dumnezeu și mai târziu stătu singur pe muntele Carmel în apărarea cultului lui Iehova; dar nu este niciun exemplu mai vădit în ce privește supunerea față de legea divină decât acela al celor trei Ebrei: Anania, Mișael și Azaria.

Această experiență însemnată a avut loc aproape după 23 de ani dela visul lui Nebucadnețar și tâlcuirea lui, după cum este descris în capitolul doi din cartea lui Daniel. Împăratul avusese timp să uite impresiile vii ale aceluia vis și se apucase de marea sa lucrare de a întări și înfrumuseța cetatea Babilon. Istoricianul Rawlinson așează perioada de construcție între anii 585—570 în. de Hr. Experiențele din capitolul al treilea au avut loc în anul 580. Ar fi adică la 5 ani după începerea perioadei de construcție. Poate că inima lui Nebucadnețar se răzvrătise împotriva hotărârii divine, că împărăția sa va fi urmată de o altă împărăție, și se hotărîse să zădărnicească prezicerea divină, după cum se vede din chipul în întregime de aur pe care-l înălțase în câmpia Dura.

„Împăratul Nebucadnețar a făcut un chip de aur, înalt de șase zeci de coți și lat de șase coți. L-a ridicat în valea Dura, în ținutul Babilonului“. Dan. 3, 1.

Ne aducem aminte că chipul din visul îm-

păratului era de aur, argint, aramă, fer și o amestecătură de fer și lut, reprezentând împărățiile succesive ale lumii. Babilonul se spusese a fi reprezentat prin capul de aur. Dar iată că împăratul ridică un chip grozav de mare cu totul de aur. Cu privire la împărat și la ambițiunile sale, dovedite prin chipul acesta, Spiritul Profeteției spune următoarele:

„Inima lui nu ajunsese încă a fi curățită de ambițiunea lumească și de dorința după înălțare de sine. Prosperitatea care îi însoțea dominația sa îl umplea de mândrie. Cu timpul el încetă de a mai onora pe Dumnezeu, și se dădu la idolatrie cu un și mai mare zel și bigotism.

„În loc de a reproduce chipul cum îl văzuse (în visul său), el voia să întrecă originalul. Chipul său nu trebuia să piardă din valoare dela cap până la picioare, ci avea să fie în întregime de aur, un simbol în tot cuprinsul Babilonului, ca o împărăție veșnică, cu neputință de nimic, atotputernică, care trebuia să sfârșe în bucați pe toate celelalte împărății, și să rămână veșnic“. — „*Profeți și Regi*“, pag. 504. 505.

Sfintirea acestui simbol al puterii și prestigiului Babilonului trebuia să fie o ocazie de mare însemnată.

„Împăratul Nebucadnețar a poruncit să cheme pe dregători, pe îngrijitori și pe cârmuitori, pe judecătorii cei mari, pe vistiernici, pe legiuitori, pe judecători, și pe toate căpeteniile ținuturilor, ca să vină la sfintirea chipului, pe care-l înălțase împăratul Nebucadnețar“. Dan. 3, 2.

Împună cu acești mari și onorați bărbați de stat din împărăția Babilonului, veniți și cei trei Ebrei, cărora li se încredințase poziții cu răspundere din vremea când Daniel făcuse cunoscut visul și tâlcuirea lui, după cum este raportat în capitolul al doilea. Astfel de poziții în lume aduc cu ele grele încercări ale credincioșiei față de Dumnezeu și față de Legea Sa. Care trebuia să fie atitudinea acestor închinători ai lui Dumnezeu când au fost invitați, împreună cu ceilalți conducători ai împărăției, să se plece și să se închine în fața acestui mare chip, mai ales când porunca era însoțită de pedeapsă aspră? „Oricine nu se va arunca cu fața la pământ și nu se va închina, va fi aruncat chiar în clipa aceea în mijlocul unui cuptor aprins“. Vers. 6. Nebucadnețar trebuie să fi știut că existau bărbați în împărăția sa cari ar fi ezitat să se închine înaintea chipului său, căci altfel de ce această amenințare față de acei cari ar refuza să se plece și să se închine?

Credincioșia față de stăpânirea pământescă, atâta timp cât aceasta este în conformitate cu legea lui Dumnezeu, se vede din experiența acestor trei Ebrei. Ei au venit împreună cu ceilalți slujbași ai împărăției, la porunca împăratului. Prezența lor era o dovadă a respectului lor față de autoritatea împăratului. Dar când veni momentul de a se da închinare chipului pe care-l ridicase împăratul, ei n'au voit să se închine, pentrucă aceasta însemna o violare directă a primei și a celei de a doua porunci din Decalog. Aci acești credincioși închinători ai lui Dumnezeu traseră un hotar, chiar dacă aceasta însemna înfruntarea cuptorului incins.

Faptul că ei n'au vrut să dea cinste chipului împăratului a fost în grabă adus la cunoștința lui Nebucadnețar. El trimise după acești slujbași Ebrei. Ei s'au înfățișat înaintea împăratului. Amabilitatea acestuia se vede din bunăvoința sa de a le acorda o altă ocazie să asculte de porunca sa. Dar din partea acestor bărbați oțeliți s'a văzut că ei nu glumeau cu împăratul. Ei au zis:

„Noi n'avem nevoie să-ți răspundem la cele de mai sus. Iată, Dumnezeul nostru, căruia îi slujim, poate să ne scoată din cuptorul aprins, și ne va scoate din mână ta, împărate. Și chiar dacă nu ne va scoate, să știi, împărate, că nu vom sluji dumnezeilor tăi, și nici nu ne vom închina chipului de aur, pe care l-ai înălțat“.

Vers. 17. 18.

Gândiți-vă ce se cuprindea în acest răspuns adresat împăratului! Acești bărbați aveau credința că Dumnezeu este în stare să-i scape din mâinile lui Nebucadnețar. Dar chiar dacă El nu vedea că este potrivit să-i scape, ei erau gata să sufere mai de grabă moartea decât să calce legea lui Dumnezeu. Ce contrast față de spiritul de îngăduință din vremea aceasta! La cel mai mic pretext oamenii vor sacrifica principiul pentru onoarea lumescă, necesitățile vieții, sau plăcerile pământești. Pe de altă parte există și astăzi bărbați și femei cari sunt tot așa de credincioși ca și cei trei bărbați Ebrei. În timpul greutăților ultimelor două decade au fost unii cari și-ar fi dat chiar și viața pentru Sabatul Domnului și pentru alte cerințe ale legii lui Dumnezeu. Frații noștri au înfruntat furia mulțimii, chinuri și închisoare pentru cauza adevărului.

„La auzul acestor cuvinte, Nebucadnețar s'a umplut de mânie, și și-a schimbat fața, întorcându-și privirile împotriva lui Sadrac, Meșac și Abed-Nego (numele babilonian al celor trei Ebrei); a luat din nou cuvântul și a poruncit să încălzească de șapte ori mai mult cuptorul, de cum se cădea să-l încălzească.... Oamenii aceștia au fost legați cu ismenele, cămășile, mantalele și celelalte haine ale lor, și aruncați în mijlocul cuptorului aprins....

„Atunci împăratul Nebucadnețar s'a înspăimântat, și s'a sculat repede. A luat cuvântul și a zis sfetnicilor săi: „N'am aruncat noi în mijlocul focului trei oameni legați?“ Ei au răspuns împăratului: „Negreșit, împărate!“ El a luat iarăși cuvântul și a zis: „Ei bine, eu văd patru oameni umblând slobozi în mijlocul focului, și nevătămați; și chipul celui de al patrulea seamănă cu al unui fiu de Dumnezeu!“

Vers. 21—25.

Fiul lui Dumnezeu fu Acela care aduse liberare acestor eroi ai credinței. Deși ar însemna prea mult să ne așteptăm ca acest împărat păgân să fi recunoscut pe Fiul lui Dumnezeu, totuși ființa măreață impresionă adânc pe Nebucadnețar că al patrulea era de origină divină. Și chiar Fiul lui Dumnezeu a fost atunci acolo. Cea mai strânsă împărtășire cu Hristos este în persecuție, în suferință și în întristare. Cel Sfânt vine aproape de copilul lui Dumnezeu când se găsește în strâmtorare.

Timpul de strâmtorare aduce adesea cea mai mare biruință cauzei lui Dumnezeu. Din nou împăratul Nebucadnețar a fost constrâns să recunoască pe Dumnezeul ebreilor:

„Iată acum porunca pe care o dau: orice om, din orice popor, neam sau limbă ar fi, care va vorbi rău de Dumnezeul lui Sadrac, Meșac și Abed-Nego, va fi făcut bucăți.... pentrucă nu este niciun alt Dumnezeu, care să poată izbăvi ca El. După aceea, împăratul a înălțat pe Sadrac, Meșac și Abed-Nego la mare cinste, în finutul Babilonului“.

Vers. 29. 30.

Deși împăratul fusese constrâns să recunoască superioritatea lui Iehova, totuși el nu învățase legea împărăției Sale. Rămâne pe seama experienței din capitolul al patrulea să ducă pe acest puternic monarh la adâncă umilință și sinceră închinare în fața Aceluia care conduce prin iubire și primește din partea credincioșilor Săi numai serviciul de bunăvoie și din bucurie.

Experiența celor trei eroi Ebrei este scrisă pentru poporul lui Dumnezeu din această generație. Cuvântul profetic arată hotărît spre un timp de încercare și probă pentru acei cari vor fi credincioși poruncilor Cerului. Legile omenești se vor izbi de conștiința aceluia cari aduc supremă închinare lui Dumnezeu. Timpul aproape a venit când acei cari nu vor să comită adevărul pentru a asculta de poruncile omenești nu vor putea să cumpere și să vândă, și în cele din urmă se va da decretul ca „să fie omorîți toți cei ce nu se vor închina chipului fiarei“. Apoc. 13, 15. Vom rămâne noi sinceri și credincioși, ca acești trei bărbați din vechime?

T. M. F.

Să sprijinim pe predicatorii noștri

Datoria oilor față de păstori.

Este cât se poate de nepotrivit a se tunde oile flămânde. Ne adresăm predicatorilor lui Hristos căci credem că prima chemare trebuie să fie pentru ei din pricina răspunderii celei atât de mari a lor. Ei trebuie să fie exemple pentru turmă în tot ce privește dreptul și dreptatea. Dar dacă ei au datoria solemnă de a da hrană la vreme potrivită, turma își ia asupra-și de a ajuta păstorului în lucrarea sa și a-l sprijini în serviciul cel sfânt. De data aceasta, apelul nostru se adresează turmei Domnului, Bisericii lui Hristos, împrăștiată pe toată suprafața pământului. Vă îndepliniți voi datoria care v'a fost dată de a sprijini mâinile acelor care au de săvârșit lucrarea cu cuvântul, după cum Aaron și Hur sprijineau mâinile lui Moise? Lucrul acesta poate să se facă în multe feluri.

Rugați-vă pentru păstor

Cei cari ocupă aceste locuri de încredere sunt bărbați și femei supuși acelorași patimi ca și voi. Ei sunt expuși acelorași defecte și nu pot depăși anumite limite. Doar numai prin harul lui Dumnezeu ei pot atinge idealul pe care vi-l prezintă și să trăiască potrivit principiilor pe cari ei le vestesc. Câteodată suferă din pricina singurătății și duc o lipsă de simpatie și îmbărbătare. Rugați-vă ca El să le dea biruință în experiența lor personală, ca El să-i umple cu înțelepciunea de Sus, și ca El să le dea puterea Spiritului Sfânt în lucrul lor.

De asemenea rugați-vă pentru familiile lucrătorilor, căci aceștia datorită însăși ocupației lor, sunt câteodată nevoiți să le neglijeze. De multe ori lucrătorul trebuie să-și părăsească familia pentru mai multe săptămâni, lipsind pe soția și copiii săi de tovarășia și grijile sale. Tovarășa predicatorului își ia atunci asupra-și o sarcină îndoită și ea are nevoie de rugăciunile fraților și surorilor pentru ca Dumnezeu să-i ajute a le duce.

Ingrijiiți-vă de nevoile lor materiale

Planul lui Dumnezeu este ca existența păstorilor să fie asigurată prin zecime și darurile de bunăvoie. Slăvim pe Dumnezeu pentru bărbații și femeile cari susțin această lucrare. Mulți fac lucrul acesta cu prețul îndurării lipsei. O mulțime, o știm, sunt absolut credincioși în a reda lui Dumnezeu aceea ce îi aparține. Apelul nostru nu se adresează către aceștia, ci către cei cari sunt reci, indiferenți și cari critică. Ei dau Domnului o parte foarte mică și rețin

în chip egoist pentru ei restul din venitul lor. Ei nu țin o socoteală credincioasă asupra zecimii pe care ei trebuie să o plătească, ci o achită după închipuirea lor sau după impresia momentului. Dacă aceștia se ocupă de misiuni, aceasta o fac mai ales pentru a le critica; ei refuză de a răspunde cererilor de bani cari se fac în vederea predicării Evangheliei printre neamuri. Dacă și aceștia ar fi tot atât de credincioși ca și ceilalți, dacă toți fără excepție ar reda lui Dumnezeu aceea ce îi aparține, aceste apeluri atât de dese nu ar mai fi necesare. Vistieria ar da pe din afară. Slujitorii Evangheliei ar putea fi plătiți și multe zeci de lucrători noi ar intra să întărească rândurile. Să mergem în ajutorul Domnului ca bărbați viteji. Datoria de a plăti zecimea, care de asemenea este un privilegiu binecuvântat, și aceea de a aduce daruri de recunoștință este amintită de nenumărate ori în Biblie. Pentru a ne da seama este de ajuns a o deschide.

Fiți ajutoare iar nu piedici

Desărcinați cât mai mult cu putință pe păstor de propriile voastre poveri pentru ca astfel timpul și puterile sale să poată fi consacrate în întregime lucrării de evanghelizare. Bisericile din primul secol aveau puțini predicatori cu posturi fixe. Urmărind pe Pavel, Barnaba și alți apostoli în călătoriile lor misionare, îi vedem făcând să apară ici și colo grupe de credincioși, alegând presbiteri dintre noii membri, apoi mergând să predice Evanghelia în câmpuri noi. Același spirit a însuflețit mișcarea adventă la începuturile ei și în cursul multor ani de atunci.

Câți dintre cei cari citesc aceste rânduri pot arunca o privire înapoi și să-și amintească de câte puține ori era vizitată Comunitatea lor de câte vreun predicator de al nostru pe timpul când s'au convertit ei. Se înțelegea că biserica trebuie să se îngrijească în mare măsură de bunul mers al ei străduindu-se a deveni un centru de evanghelizare pentru cei dimprejur. Ca urmare a acestei lucrări misionare, în cea mai mare parte săvârșită prin corespondență, mii de credincioși au fost adăugați lucrării tinere și plină de avânt.

O tendință regretabilă

Din nenorocire în zilele noastre se înclină din ce în ce mai mult în denominațiunea noastră a fixa pe predicatorii noștri în Comunități. Timpul unui foarte mare număr dintre predi-

catorii noștri este absorbit de greutatea lăuntrice, și în loc să predice solia în locuri noi ei trebuie să se ocupe de bărbați și femei cari ar trebui să fie stâlpi în loc să fie piedeci. Nu putem crede că Dumnezeu ar voi lucrul acesta. Se poate ca să fie necesar a avea predicatori în anumite Comunități; lucrul acesta depinde de împrejurări. Dar deplângem această tendință ce crește și care este regretabilă. Noi credem că dacă predicatorii noștri ar fi liberi ca să-și continue lucrarea de evanghelizare, Dumnezeu ar acorda spiritul Său Conducătorilor Comunităților, dându-le darul de a conduce, pentru ca prin mijlocirea lor turma Domnului să fie tot atât de bine îngrijită ca și sub conducerea predicatorilor.

Lucrul acesta ne apare ca un mijloc minunat prin care Comunitatea să sprijinească pe aceia cari au sarcina de a o hrăni cu învățătura cea sfântă. Trebuie ca Comunitățile să se deprindă a se îngriji de nevoile lor și să se conducă singure. Slujbașii Comunității trebuie să simtă că au în sarcină suflete, că Dumnezeu îi va face răspunzători de turma încredințată grijii lor și că, în calitate de păstori, ei trebuie să pășuneze turma. Ei ar trebui să viziteze pe membri și să se ocupe de ei tot cu o așa dragoste ca și păstorul față de oilé sale. Dacă Comunitatea ar vrea să-și facă partea susținând mâinile conducătorilor ei prin rugăciunile și dărnicia ei și primind diferitele slujbe administrative, sute de oameni cari acum sunt reținuți din pricina acestei regretabile stări de lucruri ar fi liberi să meargă și să predice solia departe.

Comunitatea aglomerată

Să meditam și asupra unei alte părți a chestiunii. Este cu totul regretabil că bărbații și femeile vin de se îngrămădesc în marile noastre Comunități centrale fugind, ca și Iona, de sarcina pe care Dumnezeu le-a încredințat-o. Dumnezeu îi așezase în vreo Comunitate mică spre a fi stegari. El i-a chemat să-L urmeze în vreo Comunitate mică în care El avea nevoie de un purtător al luminii, de un sol. Mulți au ridicat câte o scuză pentru a-și părăsi astfel postul. Ei

au părăsit mica grupă care avea nevoie de ajutorul lor, pentru ca să se alătore vreunei mari Comunități în care, în nenumărate cazuri, ei au devenit mai curând poveri decât ajutoare în lucrarea Domnului.

Admitem că mulți au procedat în felul acesta pentru a da copiilor lor avantajile unei instruiți mai bune. S'ar putea pune însă chestiunea dacă nu ar fi fost mai bine pentru ei ca să interneze pe elevii lor în școlile noastre decât să se deplaseze; însă recunoaștem că acesta este un caz particular al fiecăruia, ce trebuie regulat numai înaintea lui Dumnezeu.

Dar vai, sunt unii cari, părăsind vreo Comunitate mică din acest motiv, au fost prinși în mreaja preocupărilor acestei vieți și în felul acesta absorbiți de nouile lor interese în așa chip încât de îndată ce anii de școală ai copiilor lor s'au terminat ei nu se mai îngrijesc să se reîntoarcă în vreun câmp ce duce lipsă. O astfel de situație nu este oare nespun de regretabilă?

Câți adventiști sunt cari, după ce s'au bucurat ani de zile în mijlocul marilor noastre Comunități, ar primi, dacă Domnul le-ar adresa chemarea Sa, să plece și să se ducă departe spre a face o mare lucrare pentru El? Unii răspund la o asemenea chemare și Hristos binecuvintează lucrarea lor. Dar alții, dimpotrivă, ezită; și ne este teamă că unii cumpănesc lucrurile atât de multă vreme până ce propriile lor suflete se pierd mai înainte de a fi rezolvat chestiunea. Dumnezeu dorește ca asemenea adventiști să-și dea seama de primordia lor, de marea lor răspundere cum și de ocazia binecuvântată care le este oferită de a relua partea lor activă în lucrarea pe care Dumnezeu le-a stabilit-o dinainte.

Înaintea noastră ne stă o mare lucrare. Ea cere efortările unite ale predicatorilor și poporului lui Dumnezeu. Dumnezeu să ne ajute ca să rămănem în picioare, umăr la umăr, făcându-ne cu credincioșie partea noastră în locul în care ne-a chemat Dumnezeu, știind că la sfârșit vom secera dacă nu vom fi slăbit din zel.

F. M. Wilcox

Să venim cu toții!

În timpul vechiului legământ se spunea: „Mergem înaintea Domnului“, și Psalmistul la auzul acestor cuvinte a exprimat: „Mă bucur când mi se zice, haidem la casa Domnului“, iar sub impresia acestei bucurii el zice în psalmul 110, versetul 3: „Poporul Tău este plin de înflăcărare, când îți aduni oștirea, cu podoabe sfinte ca din sânul zorilor, vine tineretul Tău la Tine, ca roua“.

De altfel mare a fost și bucuria tuturor cari au participat la Conferințele anilor trecuți în Cernăuți și astfel se și explică faptul că mulți nu au pregetat de a străbate chiar și 150 de km. cu căruțele sau pe jos, numai a se putea și ei împărtăși de abundențele binecuvântării ce varșă Domnul asupra participanților la aceste mari Adunări. Iar la reîntoarcerea lor acasă nu găseau în deajuns cuvinte de mulțumire cu cari

să povestească celor rămași, toate experiențele minunate și clipele de adevărată fericire simțite și trăite în mijlocul nostru. Și cum era și firesc, cei cari auzeau aceste istorisiri, cu toții spuneau: „La Conferința viitoare ne vom duce cu toții și nimic nu ne va mai putea opri de a rămâne acasă de la asemenea Adunare“.

Iubiți frați! Vă invităm să veniți cu toții și din toate Comunitățile Conferinței Moldova de Nord, dela Fundul Moldovei până la Pogribeni, și cine nu va veni anul acesta când avem fericita ocazie de a avea în mijlocul nostru chiar pe fr. C. H. Watson, președintele Conferinței Generale însoțit de frații conducători ai Diviziunii și Uniunii Române!

Conferința va avea loc și în acest an tot în sala „Tonybeehalle“ din Str. Turcească, unde a fost și în anul 1933. Alegerea delegațiilor se va face conform organizației Bisericii, cum de altfel s'au dat dispozițiuni în circulara trimisă.

Credem că Domnul va revărsa și în acest an din abundență binecuvântările Sale asupra

poporului Său în zilele când vom fi adunați în jurul Cuvântului Său, ca să primim hrană potrivită pentru sufletele noastre; și când vom auzi și despre minunile ce se săvârșesc în cursul salvării sufletelor din toate părțile lumii și din diferite neamuri.

Deci să pornim cu toții în ziua de 29 Mai 1935 la Cernăuți pentru a putea participa dela început la mărețele adunări din tot cursul Conferinței, care se va ține până la 2 Iunie a. c., când aceste zile de sărbătoare se vor încheia cu un frumos festival al tineretului.

Așteptând cu toții cu mult dor sosirea acestor zile în cari să putem auzi mărturisiri despre Adevărul și Salvatorul nostru, spre a ne reîmprospăta puterile credinței, înviorându-ne sufletește, rămân cu bucuria speranței de a ne revedea cu ocazia frumoasei Conferințe dela Cernăuți.

Al Dvs. frate în Domnul
M. Manchen

Conferințele Anuale

În anul acesta (1935) vor avea loc Adunările Anuale ale celor șase Conferințe, cari alcătuiesc la un loc organizația Uniunii Comunităților Evanghelice ale adventiștilor de ziua șaptea din România. Aceste Adunări Anuale vor avea loc în ordinea, la datele și în localitățile următoare:

Conf. Transilvania, dela 15—19 Mai a. c. în Târgu Mureș, Sala: Hotelul Transilvania.

Conf. Muntenia Vest dela 22—26 Mai a. c. în București, Sala: Tomis, Calea Călărași.

Moldova Nord dela 29 Mai — 1 Iunie a. c. în Cernăuți, Sala: „Tonybeehalle“, Str. Turcească 6.

Conf. Moldova Sud dela 7—11 August a. c. Galați, Sala: Școala armeană.

Conf. Muntenia Est dela 14—18 August a. c. în Brăila, Sala: Pasalaqua, Str. Galați.

Conf. Banat dela 21—2 August a. c. în Timișoara, Sala: Forgaci, Str. Iancu Văcărescu No. 36.

Scopul Conferințelor Anuale este în mod eloquent arătat de sora E. G. White în următoarele cuvinte:

„Este important ca membrii Comunităților noastre să ia parte la Adunările noastre Anuale. Vrăjmașii adevărului sunt nenumărați; și din pricină că numărul nostru este restrâns, noi ar trebui să prezentăm un front cât mai tare cu puțință. Fiecare din voi are nevoie de binecuvântările Adunării și Dumnezeu chiamă pe fiecare să se găsească în rândurile celor cari țin adevărul.

„Unii poate să spună: „Este costisitor să călătorești, și ar fi mai bine pentru noi să economisim banii și să-i dăm pentru înaintarea lucrării acolo

unde se simte nevoie mai mare“. Nu judecați în chipul acesta; Dumnezeu pretinde dela voi să vă ocupați locurile în rândul și linia poporului Său. Dați tărie Adunării Anuale cât puteți mai mult prin străduința de a fi prezenți cu familiile voastre. Deputele sfurtări deosebite spre a lua parte la strângerea laolaltă a poporului lui Dumnezeu.

„Frați și surori, va fi cu mult mai bine pentru voi să lăsați ca afacerile voastre să sufere decât să neglijați ocazia de a asculta solia pe care Dumnezeu o are pentru voi. Nu aduceți nicio scuză care să vă țină de a dobândi orice binecuvântare spirituală posibilă. Aveți nevoie de fiecă răză de lumină. Aveți nevoie să ajugeți în stare să motivați nădejdea care este în voi, cu blândețe și teamă. Nu ar trebui să vă lăsați a pierde un asemenea privilegiu.

„In vechime Domnul îndrumase pe poporul Său să se adune de trei ori pe an pentru a I se închina. La aceste adunări sfinte copiii lui Izrail veneau aducând la casa lui Dumnezeu zecimile, darurile de păcat, cum și darurile lor de mulțumire. Ei se adunau spre a istorisi îndurările lui Dumnezeu, spre a face cunoscut lucrările Sale mărețe, și să înalțe laudă și mulțumire numelui Său. Și ei luau parte la serviciul de jertfe care arăta spre Hristos, ca Mielul lui Dumnezeu, care ridică păcatul lumii. In felul acesta ei aveau să fie ocrotiți de puterea corupătoare a lucrurilor lumești cum și a idolatriei. Credința, iubirea și mulțumirea aveau să fie păstrate vii în inimile lor, și prin participarea laolaltă la acest serviciu sfânt, ei aveau să fie mai strâns legați de Dumnezeu și unul de altul.

„In zilele lui Hristos la asemenea sărbători, luau

parte mulțimi imense de oameni veniți din toate țările; și dacă aceste sărbători ar fi fost păzite așa după cum intenționase Dumnezeu, în spiritul adevăratei închinări, atunci lumina adevărului ar fi putut ca prin ei să fie dată tuturor națiunilor din lume.

„Cei cari trăiau la distanță de tabernacol, mai mult decât o lună trebuia să petreacă luând parte la aceste adunări sfinte. Domnul văzu că aceste adunări erau necesare pentru viața spirituală a poporului Său. Ei trebuiau să se sustragă dela grijile lor lumești, să se unească cu Dumnezeu și să contemple realitățile nevăzute.

„Dacă copiii lui Izrail aveau nevoie de binecuvântările acestor sfinte adunări laolaltă din timpul lor, cu cât mai mult avem noi nevoie în aceste zile de primejdie și luptă! Și dacă cei din lume aveau atunci nevoie de lumina pe care Dumnezeu o încredințase bisericii Sale, cu cât mai mult au ei nevoie astăzi!

„Acesta este timpul când fiecare să se ridice în ajutorul Domnului, în ajutorul Domnului contra celui puternic. Forțele vrăjmașului se întăresc, și noi ca popor suntem rău reprezentați. Noi dorim ca poporul să fie familiarizat cu învățăturile și lucrarea noastră. Noi dorim ca ei să cunoască aceea ce noi suntem și ce credem noi. Noi trebuie să ne facem un drum către inimile lor. Fie ca oștirea Domnului să fie la locul de adunare spre a prezenta lucrarea și cauza lui Dumnezeu. Nu aduceți nicio scuză. Domnul are nevoie de voi. El nu își face lucrarea fără de conlucrarea uneltei omenești. Du-te la locul de adunare, chiar dacă pentru aceasta ești nevoit a face vreun sacrificiu. Mergeți cu dorința de a lucra. Și străduiți-vă a decide și pe prietenii voștri să meargă, nu în locul vostru, ci împreună cu voi, spre a sta lângă Domnul și a asculta ordinele Sale. Veniți în ajutorul celor cari doresc să ia parte, procurându-le, dacă este necesar, hrană și locuință. Ingerii cari sunt însărcinați să slujească celor cari sunt moștenitori ai mântuirii vă vor însoți. Dumnezeu va face mari lucruri pentru poporul Său. El va binecuvânta orice străduință de a onora cauza Sa și de a face să înainteze lucrarea Sa“. — „*Testimonies*“, Vol. 6, pp. 38—40.

După ce am arătat ce zice Spiritul profetic cu privire la originea și rostul Conferințelor Anuale doresc să amintesc, care este regula generală ce trebuie strict urmată de conducătorii tuturor Comunităților cu privire la

Alegerea delegaților

În Statutele Uniunii Comunităților Evanghelice ale adventiștilor de ziua șaptea din România art. 55 zice: „*La obișnuitele Adunări Anuale ale Conferințelor, Comunitățile sunt reprezentate prin delegați și anume câte unul pentru Comunitate însăși și câte unul pentru fiecare zece membri ai Comunității, aleși potrivit art. 44*“.

Cu privire la alegerile și la condițiile ce trebuie să îndeplinească fiecare delegat trimes să participe

la Conferința Anuală, Conferința Generală a adventiștilor de ziua șaptea, da următoarele reguli:

„El (Dumnezeu) a orânduit așa, ca oameni aleși să meargă în calitate de delegați la adunările noastre anuale. *Acești delegați trebuie să fie persoane încercate și probate. Ei trebuie să fie persoane demne de încredere*“. Alegerea delegaților, cari să ia parte la Conferințele noastre este o chestiune importantă. Acești oameni vor avea de stabilit planuri, cari să fie urmate pentru propășirea lucrării; și de aceea *ei trebuie să fie oameni pricepuți, în stare să-și dea seama de cauză și de efect*“. — „*Mărturii*“, Vol. IX, pag. 262.

„Fiecare membru al Comunității are un vot la alegerea slujbașilor Comunității. Comunitatea prin delegații ei alege pe slujbașii Conferinței. Delegații aleși de Conferințe aleg slujbașii Uniunii; și delegații aleși de Uniune aleg pe slujbașii Conferinței Generale. Prin această orânduială, fiecare Conferință, fiecare instituție, fiecare Comunitate și fiecare persoană aparte, fie direct sau prin reprezentanți are un vot în alegerea persoanelor, cari să poarte răspunderile cele mari ale Conferinței Generale“. — *Idem*, Vol. VIII, pp. 236. 237.

Numărul delegaților în fiecare Comunitate la o adunare a Conferinței poate să varieze după cele stabilite în statutele Conferinței respective. Când vine timpul pentru alegerea acestor delegați, slujbașii Comunității trebuie să aducă chestiunea în fața bisericii. Poate fi ales un comitet, care să numească pe delegați, sau poate să ceară Comitetului Comunității să-i numească. *Nimic ce ar miroși a combinații politice nu ar trebui permis să intre în această lucrare. Ca delegați ar trebui numiți bărbați și femei cunoscuți ca pioși și sinceri, și cari în același timp să fie capabili să ia parte la Adunarea Generală*“.

Când Comitetul de numiri sau Comitetul Comunității și-a terminat lucrarea el trebuie să raporteze Comunității, numind persoanele asupra cărora au fost de acord să le propună. Apoi Comunitatea votează asupra acestor numiri. După alegere, secretarul Comunității completează scrisorile de acreditare ca delegați, pentru fiecare, eliberate în acest scop, și le trimite înapoi secretarului Conferinței. Persoanele alese pentru această răspundere devin delegați reprezentanți ai Comunității, spre a se uni cu delegații celorlalte Comunități din Conferință pentru alegerea slujbașilor Conferinței, și pentru aranjarea tuturor celorlalte lucrări ale Conferinței. Termenul pentru care este făcută alegerea slujbașilor Confe-

*) Ceea ce vrea să zică, anume că: Nu pot fi aleși și trimiși ca delegați la Adunarea Anuală persoane cari lasă de dorit în viața familiară și socială, cari nu se bucură de o bună reputație în Comunitate și societate, cari nu-și îndeplinesc conștiințios datoriile către Dumnezeu și către semenii lor, cari au numele de agitatori, provocători de dezordine, cari au obiceiul de a turbura disciplina și ordinea în sânul bisericii și cari arată dispreț și neapunere față de autoritățile bisericesti și slujitorii Evangheliei în exercițiul funcțiunii lor.

rinței este de doi ani. În unele cazuri acest termen este de un an.

Datoriile delegaților

Delegații la ședințele Conferinței sau la adunările constitutive nu sunt aleși ca să reprezinte numai Comunitățile sau Conferințele ce i-a ales. Când sunt în ședință, ei trebuie să aibă în vedere lucrarea întreagă, amintindu-și că sunt răspunzători de bunul mers al lucrării din fiecare parte a câmpului. *Nu este îngăduit delegaților Comunităților sau Conferințelor să se organizeze sau să încerce a-și influența voturile în bloc.*** De asemenea nu este îngăduit ca delegații vreunei Comunități sau ai unei Conferințe mai mari să pretindă superioritate în dirijarea lucrărilor cu ocazia ședințelor Conferinței. *Fiecare delegat trebuie să se lase condus numai de către Spiritul Sfânt, și să-și dea votul în armonie cu lumina cea mai bună care o posedă. Orice slujbaş sau conducător de Comunitate sau Conferință, care ar încerca să îndrumeze într'un anumit chip voturile vreunui grup de delegați, vor fi considerați ca descalificați de a mai deține vre o slujbă.*

RASPUNDEREA SLUJBAȘILOR CONFERINȚEI. Comunitatea locală nu are nicio autoritate în afară de teritoriul membrilor ei. Ea se unește împreună cu alte Comunități cu ocazia Adunării Conferinței încredințând slujbașilor Conferinței și Comitetului executiv, autoritatea și răspunderea să îngrijească de bunul mers al lucrării până la viitoarea Adunare a Conferinței. Acești slujbași vor da seamă de lucrarea Conferinței lor în întregul ei, iar nicidecum vreunei Comunități locale.

DATORIILE COMITETELOR CONF. Comitetele Conferinței sunt alese de Adunarea Generală a Conferinței. Membrii acestor comitete dețin serviciul lor cât este termenul pentru cari au fost votați (termenul Conferinței). *Membrii unui comitet al Conferinței nu sunt aleși pentru a reprezenta Comunitățile cărora aparțin ei sau vre o anumită parte din teritoriul Conferinței; ci fiecare membru al Comitetului, după alegere, ar trebui să simtă răspunderea pentru propășirea tuturor intereselor lucrării în oricare parte a câmpului. Hotărârile și voturile lor nu trebuie călăuzite sau influențate de vre o Comunitate, de vre o grupă, sau de vre o persoană.*** După o cercetare cu rugăciune și cu multă atenție a tuturor chestiunilor privitoare la administrația lucrării, co-

** După doctrina Mântuitorului Hristos (1 Cor. 14, 40, 33; 11, 16; 1, 10; Rom. 12, 16; 15, 56; Fapt. 1, 13, 14) este imperios oprit ca delegații vreunei Comunități să ia anticipat, de acasă, adică în Comunitatea locală vre o hotărâre preconcepută cu privire la vre o persoană pe care s'o recomande în vreun serviciu oarecare sau să facă propuneri pentru persoane anumite organizându-se în grupe cu scopul de a îngreuna lucrările Comitetului de numiri al Adunării Anuale. Dacă fiecare Comunitate ar instrui pe delegații ei să ia poziție pentru anumite persoane fără să fi luat contact cu ceilalți delegați al Adunării Anuale s'ar produce echivocuri, confuzii, turburare și dezordine dăunătoare pentru bunul mers al lucrării.

mitetele trebuie să treacă la luarea de hotărâri. Datoria slujbașilor Conferinței este ca să pregătească toate felurile de chestiuni împreună cu toate informațiile privitoare la ele, cari ar fi să vină înaintea Comitetului spre hotărâre.

***

Anul acesta Comunitatea va primi formulare speciale, adică scrisori de acreditare sau delegație pentru a fi completate de Comitetul Comunității respective și apoi a fi înmânate delegaților aleși în condițiile arătate mai sus. Când va sosi un delegat la ședințele Adunării Anuale va trebui să prezinte scrisoarea de acreditare sau delegația Secretarului Conferinței, care va lua act de prezența lui și va fi trecut pe lista delegaților cu dreptul de a participa la lucrările Adunării. Niciun membru, care participă la Adunarea Anuală, nu va fi recunoscut ca delegat dacă nu va aduce și nu va prezenta formularul de delegat completat și semnat de Preșbiterul și Secretarul Comunității din care face parte.

Rugăm pe toți Secretarii Conferințelor să trimează din vreme aceste formulare, pentru ca ele să fie distribuite și completate cu numele delegaților aleși de Comunități.

Cum să ne pregătim pentru mergerea la Conferința Anuală

Am cetit cândva într'o revistă franceză despre un frate veteran în Hristos, un adevărat patriarh în Izrael, care vorbea astfel despre participarea sa la Conferința Anuală: „De când sunt în credință am fost la 46 de Conferințe Anuale și sunt sigur că mă voi bucura foarte mult și la această Conferință, care ne stă în față“.

În expunerea motivelor pentru care aștepta să primească mari și nespuse binecuvântări la Adunarea Anuală între altele amintea și următoarele:

„Anul acesta am făcut planuri ca toată familia să poată să mă însoțească la Adunarea Anuală.

„Cred ferm a putea aduce o persoană interesată la Adunarea Anuală, și poate că acea persoană va găsi pe Mântuitorul ei și astfel măsura binefacerilor și a bucuriei mele va crește.

„Sunt hotărât să sosesc la timp pentru a lua parte chiar dela prima adunare și de a rămâne până la cea din urmă. În tot timpul Adunării Anuale voi sta la locul meu, în față la stânga...

„Merg la Adunarea Anuală pentru ca să-mi fac bine, pentru a mă apropia de Dumnezeu și de idealul Său față de mine. Pentru aceasta, eu voi asculta vocea Sa, când îmi va spune: iată calea.

„Merg la Congres cu hotărârea de a face bine, de a fi o binecuvântare pentru alții. Mă voi abține foarte riguros dela „critici distrugătoare“, de a bănuși pe alții de rele, de a căuta greșeli în semenii mei. Voi fi însuflețit de „un simțământ generos și iubitor, voi cultiva buna înțelegere cu toți, nu voi fi un „dărâmtor“ ci un „ziditor“. Eu merg la Adunarea Anuală pentru „a ajuta la zidirea casei lui Dumnezeu“.

„Merg la Adunarea Anuală pentru a auzi istorisindu-se despre progresele mărețe ale lucrării lui Dumnezeu. Constatând progresele pe cari le face, inima mea va tresălta înlăuntrul meu, și voi simți o dorință arzătoare, mai arzătoare ca niciodată, de a da în mod dezinteresat toată colaborarea mea.

„Știu că lucrarea lui Dumnezeu are nevoie de tot sprijinul meu moral și material. Eu merg la Adunarea Anuală pregătit ca să acord toată măsura mijloacelor de cari dispun.

„Chiar de azi iau hotărîrea de a căuta pe Dumnezeu și voința Sa în tot timpul Congresului. Fie voia Sa, iar nu a mea.

„Fie ca să îndepărtez din vieța mea tot ceea ce m'ar putea ascunde de fața Mântuitorului meu, în timpul acestor zile binecuvântate, și m'ar lipsi de asigurarea prezenței Sale continue... și pentru mine Adunarea Anuală va fi un succes“.

Să ajute Dumnezeu ca toți participanții să profite de ocazie pentru a învăța să cunoască mai de aproape pe Dumnezeu, să poată lua hotărîri de a trăi într-o mai sinceră conformitate cu preceptele Evangheliei lui Hristos și să poată face mari progrese în desăvârșirea caracterului lor.

Facem un apel călduros urgent către toți oaspeții cari se vor hotărî să participe la Conferințele Anuale să profite de ocazie de a se înarma cu mult Spirit Sfânt, pentru ca să poată face bine celor ce vor fi acolo împreună cu dâșșii. Fiecare participant să se silească, ca dela prima oră a Adunării Anuale, să aibă grijă să încurajeze pe fratele său, să-l întărească în credință și să-l entuziasmeze pentru cauza Domnului. Cei ce vor participa la aceste Adunări să nu fie animați de alt gând decât de a se instrui, de a se edifica, de a se desăvârși și de a se pregăti sincer pentru glorioasa revenire a Domnului, pentru ca și dâșșii la rândul lor să poată să instruiască, să edifice, să desăvârșescă și să poată pregăti împreună cu ei și pe alții spre întâmpinarea Salvatorul divin, Care va să vie.

Pentru anul acesta vom avea în mijlocul nostru ca distinși oaspeți pentru cele dintâi trei Adunări Anuale, afară de membrii Comitetului Uniunii și pe fr. C. H. Watson, Președintele Conferinței Generale și pe fr. A. V. Olson, Președintele Diviziunii Europene de Sud.

p. COMITETUL UNIUNII ROMANE A. Z. Ș.
P. P. Paulini

Ora misionară din luna Mai

MISIUNE ȘI MARTURISIRE

Introducere: — Vestitorii primei misiuni creștine au fost bărbați aleși de Comunitate. (Fapte. 13, 1—3; 14, 26, 27.) Călăuzitorul era Isus. (Rom. 15, 18.) Duhul Sfânt (Fapte 13, 2, 4; 15, 28; 16, 6.) Comunitatea și vestirea trebuie să fie prin urmare strâns legate una de alta.

I. O adevărată mărturisire se face în mod public.

1. O mărturisire se face totdeauna înaintea oamenilor. Mat. 10, 32, 33.

a) Poporul, care venea la Ioan Botezătorul, era botezat înaintea oamenilor după ce-și mărturisea păcatele. Marcu 1, 5.

b) Mărturisirea credincioșilor din Efes. Fapt. 19, 18—20.

c) Mărturia lui Ioan Botezătorul față de trimișii cărturarilor și Fariseilor. Ioan 1, 19—27.

2. Mărturia înaintea oamenilor este legată de mari riscuri. Mat. 10, 17, 18.

a) Mărturia lui Petru înaintea marilor preoți Iudei. Fapt. 5, 26—29.

b) Mărturisirea poate atrage după sine amenințarea cu închisoare și cu luarea vieții. Fapt. 5, 33, 40; 12, 3.

c) Deși mărturia se dă înaintea oamenilor, totuși Dumnezeu ăa seama la toate și poartă de grijă. Mat. 10, 28—31.

II. „ISUS, DOMNUL“ SUBIECTUL MARTURISIRII.

1. Chiar și apostolii mărturisiră despre „Isus“. Ioan 6, 68, 69.

2. Chiar Isus confirmă. Marcu 14, 61, 62.

3. Apostolii au dus această veste mai departe. Fapt. 2, 36; 3, 13—16; 4, 2, 10; 4, 33; 5, 30.

4. Un apel către creștinătate. Rom. 10, 9.

5. Rămâne până la sfârșitul veacurilor. Filip. 2, 10, 11.

Pag. 79

III. NU MARTURISIRE CU BUZELE, CI MARTURISIREA CU FAPTELE.

1. Mărturia adevărului prin cuvânt trebuie să fie însoțită de puterea dovezii prin fapte. Rom. 10, 10; 1 Cor. 4, 20; Luca 6, 46; 2 Cor. 4, 13.

2. Mărturia cuvântului credinței.

a) Ordinul lui Isus de propovăduirea liberă a Cuvântului. Mat. 10, 27, 28; Luca 14, 21—23.

b) Lucrarea propovăduirii lui Pavel. Fapt. 20, 20, 21.

c) Credința Tesalonicenilor. 1 Tes. 1, 8.

d) Credința Comunității din Roma. Rom. 1, 8.

3. Mărturisirea iubirii.

a) Această credință se manifestă prin dragoste. Gal. 5, 6.

b) De aceea se cere consacrarea întregii puteri de viață; (1 Cor. 9, 19—23; 2 Cor. 12, 15) lupta pentru suflete.

c) Iubirea izvorită din credință indeamnă la fapte. 2 Cor. 5, 14.

4. Mărturisirea suferințelor nădejdi.

a) Mărturisirea este în legătură cu suferințe, cum ne-a arătat lămurit și Doșnul Isus. Ioan 16, 1—4.

b) Experiențele apostolilor. 1 Cor. 4, 9—13; 2 Cor. 4, 8—11; 6, 8—10; 11, 23—33; Comp. 1 Cor. 4, 9, 13; Ebr. 10, 32, 33.

Concluzie.— Isus este cauza purtătoare pentru mărturisirea cuvântului credinței, mijlocul viu pentru mărturisirea iubirii, ținta supremă pentru mărturisirea suferințelor nădejdi.

V. B.

Comunitatea Piatra Neamț roagă pe oricine știe ceva despre sora Ana Barabaș să binevoască a scrie unde se găsește, pe adresa: R. Manole, Str. Mătăsaru No. 30. Piatra Neamț.

Ora Tabitei din luna Mai

O SCURTA PRIVIRE ASUPRA ACTIVITAȚII TABITEI

Textul de bază: Fapt. 9, 36—42.

Cine era Tabita? Ce făcuse ea?

Făcuse foarte mult pentru cei săraci. Era plină de fapte bune. Col. 3, 23.

Toate faptele și milosteniile sale nu erau numai materiale, dar erau pline de spirit și viață. Asemenea fapte ale cuiu nu pot fi despărțite de el, ci îl vor urma chiar și prin poarta morții. Apoc. 14, 13; 2 Cron. 15, 7.

Prin aceasta se explică și rostul binefacerilor. Pătrunsă de iubirea lui Hristos și toată lucrarea ei fiind însuflețită de aceasta, și-a câștigat iubirea și după moarte regretul, cum ar fi fost mama întregii Comunități. Ebr. 6, 10.

Numai prin moartea ei s'a recunoscut, ce mare bogăție se pierduse prin ea. Iacob 2, 14—17.

O maximă persană spune: „Când ai salutat lumina lumii, ai plâns, dar ai tăi s'au bucurat; trăiește astfel, încât când se închide ochiul tău, să te bucuri, iar oamenii să plângă“.

Tabita era o femeie simplă și avea o iubire atât de mare pentru oameni. Ce a dat ea? Tot ce a putut, a dat și a făcut. Toți acei cărora le ajutase atât, deplâneră moartea ei, căci toate ce le făcea, erau făcute într'un spirit nobil de înaltă iubire.

Dar cine a avut o iubire și mai mare față de oameni? Ioan 3, 16.

Dumnezeu n'a trimis pe singurul Său fiu, pentru că noi L'am iubit, ci iubirea Sa L'a îndemnat la aceasta. 1 Ioan 4, 9—11. Înainte ca noi să fi existat El era deja. Era în planul lui Dumnezeu, ca să trimească pe Fiul Său, să mântuiască lumea. Trebuia să moară pentru întreaga omenire, spre a o salva.

Ce putem să facem noi pentru El și pentru semenii noștri? 2 Cor. 5, 14, 15. Imi aduc aminte de un tablou, pe care l-am văzut odată în tinerețea mea, și care m'a adus mai aproape de Dumnezeu. Acel tablou reprezenta pe Mântuitorul nostru pe cruce, cu o coroană de spini pe cap, și fața Lui avea o expresie atât de tristă, încât îmi sfâșia inima. Dedesubtul tabloului stăteau scrise următoarele cuvinte: „Aceasta am făcut-o pentru tine, ce faci tu pentru Mine?“ Aceste cuvinte m'au impresionat atât de mult, încât, ia fiecare încercare a păcatului, trebuia să mă gândesc la ele, și astfel au rămas în mintea mea până în prezent.

Da, aceasta a făcut-o El pentru noi. Ce să facem noi pentru El? Mat. 25, 34. 40.

Cercul nostru Tabita are de scop să imiteze pe Tabita din Faptele Apostolilor.

Bunul Dumnezeu să ne dea putere și bunăvoință a face fapte bune înlăuntrul și în afară de Comunitate; să lucrăm atât pentru El cât și pentru semenii noștri. Aceasta este dorința și ruga noastră.

Susanne Hermann

ATENȚIUNE

Deoarece în timpul Conferinței Anuale, pentru București s'a acordat o reducere de 50% din tariful C. F. R., rugăm pe toți cari vin la Conferință să-și păstreze biletele cu cari au venit pentru ca vizându-le să se poată întoarce acasă gratuit.

Conf. Muntenia Vest

Necrolog

Sora *Elisabeta Ilie Goața*, din Comunitatea Golumbu, Jud. Dolj, în etate de 65 ani, a adormit în Domnul pe ziua de 16 Februarie 1935. A fost o membră credincioasă și a dat dovezi de această credințioasă până în ultima clipă când s'a predat în brațele Mântuitorului ei spre a fi pusă la odihnă, iar la revenirea Sa, glasul Lui să o poată reinvia. Sora Elisabeta a fost un model în Comunitate în ce privește purtare.

Sperăm a o revedea la învierea celor drepți.

M. Boeru.

Copilul *Ioan V. Dima* din Comunitatea Moșna, Jud. Fălciu, după o scurtă suferință a fost chemat la odihnă de Domnul Isus. Immormântarea a avut loc în ziua de 7 Februarie 1935. Cu această ocazie locuitorii din sat au ascultat solia cea măreață a Evangheliei.

Rămânem cu speranța că la venirea Domnului în mărire, copilul va fi redat în brațele mamei sale.

Gh. Luca

Sora *Rafila Mognea*, din Comunitatea Ruși-Munți, Jud. Mureș, în etate de 65 ani, a fost chemată la odihnă după o scurtă suferință în ziua de 20 Februarie, 1935.

Sora Mognea a făcut un legământ cu Domnul în anul 1930 și de atunci a rămas credincioasă lucrând cu mult zel pentru Mântuitorul ei.

Cu ocazia immormântării au luat parte aproape 500 de oameni, cari au auzit despre speranța învierii celor drepți la venirea lui Hristos în mărire pe norii cerului.

Avem nădejdea că și sora Mognea va primi dela Isus răsplata vieții veșnice, lucru ce-l dorim la toți cei cari au luat parte la ascultarea Cuvântului cu acea ocazie.

W. Steinmeier.

Vă puteți procura cu un preț de reclamă mai ieftin cu 20% acum decât în timpul verii, următoarele:

Prese pentru faguri; centrifugă (extractor de miere din faguri); gratii (separatorii pentru trântori); afumători; măști din sârmă; rulete pentru înșărmăt fagurii; sârmă specială în acest scop, și altele. De asemenea vă puteți procura mașini pentru cusut, de ocazie, cu preț foarte ieftin. Iosif Tonchevici, Str. Cuza-Vodă 175. Piatra-Neamț.

„Curierul Misionar“.

Foaie lunară.

Red. responsabil: V. FLORESCU

Prețul acestui număr Lei 8. Abon. pe un an Lei 100

Red. și Admin. Str. Mitrop. Ghenadie Petrescu 116
București IV.